

"הארבה"

ישיבת תלמידי חכמים
7 תמוז - 1928

4 893
(20)

מר י. אהרוני מעבר את כרמיו כערכים ונוטע
פרוס ורנל פועל יהי לא דרכה כו'. הרבוש—מצטרק
הוא—לא שלי, אלא של אשתי.
(דברי רע"ב—רחובות.)

הרהרתי:

הן זהו האיש שממיו שותים
התרמידים בארץ. ספרו תורת החיי הוא
היחיד במקצוע זה. מה יענו להם על
שאלתם המורים, הזמברים חמ"ד בננותה
של העבודה הזרה? התשובה: ר'מאיר
רמון מצא, תוכו אכל קלפתו זרק—לא
חסק את ידיו, אשר י. ח. ברנר וא.
ד. גורדון הם להם אנשי מופת.

אם בארום נפלה שלהבת — מה
יעשו אזובי הקיר? אם תלמיד חכם
כאהרוני סרח ועומד במרדו עד היום —
מה יעשו הפסקלים וכו'.

בלי עבודה עברית, מר אהרוני,
לא יהיה ערך והופכין גם למרבית תורתך.
נחום איש גס"ז

כשנתקלו העינים בנליון, דברי עי
הארבה בטבריה—כאילו נתלש איזה
דבר בלכ: כל כך קרוב לעמקי שלנו!
וממעמקים רטטה כעין חפלה, בקשה
ותררה כאחת: לו הננע הזה יסיר
מענינו, אלהים, נצר מסדה!

ואנב הרהור נצניץ בלי"משים
השם: י. אהרוני כתוספת ברכת-תורה
חמימה, זכור לטוב אותו האיש, שכחב
את המינוגי-פיה המצוינה, הארבה, שגלה
ונלל לפנינו בכשרון רב את פרשת-
עולמו של מו"ק זה, דע את אויבך—
זהו כלל ראשי ועיקרי במלחמה.

ובעייני בקטע שאחרי זה, רחובות,
נחלק מבטי בשם שהנתי בו זה עתה,
וכבשת את פני בקרקע..